

Joh.18:36-37. 1:a advent 2:a årg 151129.

Märkte ni vilken kontrast det fanns mellan de två evangelietexterna vi läste förut. Först den om intåget i Jerusalem, glädjen och förhoppningarna om kungen som äntligen kommer. Folket som kantar vägen, palmlad och mantlar. Och det är inte alltför svårt att gissa att man tror och hoppas. Nu kommer han äntligen, och allt det vi hoppats och längtat efter, det kommer att slå in.

Men så möter oss en helt annan situation i den andra. Ändå har det bara gått några få dagar mellan dem. Jesus är tillfångatagen, och ensam står han inför den romerska ståthållaren. Utanför står folkmassan och inte vill något hellre än att han ska dödas. Och man kan ana förvirringen hos Jesu vänner och lärjungar. Vad var det egentligen som hände? Hur kunde det gå så här på tok?

Här väljer man att klippa texten. Men en replik återstår i deras samtal. Kanske är det en av de mer spännande replikerna i bibeln. Pilatus frågar honom, Vad är sanning? Där slutar samtalet, Pilatus tystnar och i ekot av frågan går han sen ut och liksom frågar folket om råd. Och svaret från massan blir korsfäst, korsfäst... Pilatus frågar honom, vad är sanning?

Finns det annan makt än makten?

Finns det andra riken än fastställda länders gränser?

Finns det styrka i svaghet, finns det kärlek bland ondskan? Finns det något bortom bergen, bakom heta hjärtat mitt?

Kan min dröm, min längtan vara sann?

Jag vet inte vad du innerst inne drömmer om och längtar efter. Och med risken att kanske låta så himla pretentiös, eller som ett käckt partiprogram som aldrig kommer att gå i uppfyllelse. Så längtar jag efter den värld där man inte behöver vara rädd. Rädd att jag inte ska vara tillräcklig, inte räcka till eller duga. Där jag får vara jag och där du får vara du. Där man inte behöver bära vare sig kniv eller skramla med vapen för att visa vem man är.

Jag drömmer om den värld där man inte slås ut bara för att man inte håller måttet, där svagheten och olikheten inte föraktas. Jag drömmer om den värld där ingen i rädsla behöver vända sig för att se om någon följer efter. Jag drömmer om en värld där vi inte är rädda för främlingen. Där portarna får vara höga, och dörrarna får vara vida.

Naiv och korkad, ja kanske. Men det är min längtan och om vi inte längtade.... Vad vore vi då? Om vi inte önskade och ville någonting, annat någonting bättre... vad vore vi då? Och Pilatus frågade honom, Vad är sanning?

Och han kommer till dem ridande på en åsna. En spark i baken på makten. En skymf mot de som styrde. För det var ju bara de och ingen annan som fick göra intåg i staden. Kungarna, kejsarna, de stora befälhavarna...

Nej det är inte konstigt att de som fanns runtomkring ville göra honom till kung.

Men man ser liksom inte åsnan, man ser liksom inte de som följde med. Enkla

människor, fiskare, tullindrivare, skökor, barn, kvinnor och män. Och inför deras ögon kanske åsnan förvandlas till en stolt vit springare, för det är ju så kungar ska komma. Man ser det man vill se, Man ser det man vill se...

Men Nej, Nej, Nej säger Jesus. Han säger det gång på gång, och han säger det till Pilatus. "Mitt rike hör inte till denna världen..... Mitt rike är av ett annat slag" .

Är det så mina vänner, att det finns ett rike mitt ibland oss. Ett rike som är någonting annat, som står för någonting annat. Där ordet utförsäkrad inte finns och där man säger vi istället för dom. Ett rike som hålls ihop av dess centrum och inte av dess gränser.

Och kan det vara så? Att när vi känner och upplever kärlek, då är Guds rike på gång igen? När vi gör det oväntade och räcker handen till den som inte förväntade sig det. Då har Guds rike växt något igen. Ja, när vi känner, upplever, anar att det finns kärlek, att det finns en kraft en vilja där vi får vara med, vara indragna. Då är Guds rike å färde. Som ett trots allt i världen. Som en slags motkraft i det här samhället. Mot det vi inte vill, mot fel och orättvisa...

Och det riket, det har sitt ursprung i Gud. Och det blir tydligt genom Jesus, det han sa, gjorde och ville. Gud är kärlek, var inte rädda. Kanske som ett svar på vår längtan och önskan, att livet är större. Att livet skulle vara mer än det vi ser. Att livet skulle vara mer än allt det vi inte vill se runtomkring oss... Pilatus frågade honom, Vad är sanning?

Och vän av ordning och förnuft frågar ju förstås. Varför har inte det där riket segrat än? Varför finns det fortfarande så mycket av det vi inte vill. Och här tar liksom svaren slut. Vi människor verkar vara som vi är. Underbara och fantastiska med en stor förmåga till både empati och kärlek. Skapade till Guds avbild står det, skapade till Guds avbild.

Men på samma gång verkar vi bära på det trasiga, det bristfälliga. Vi gör det vi inte ska, vi gör det vi inte vill.

Vi känner hat, vi känner avund, egoism och inte minst rädsla.

Men att sluta tro på Guds rike, det är att ge upp. Att sluta tro på den Gud som finns mitt ibland oss, och som lever och verkar. Det är att liksom överlämna oss människor till oss själva... En värld utan Guds rike? Jag bävar vid blotta tanken.

Men det ju nu, nu när världen ter sig så trasig som den gör, när flyktingströmmarna nästan väller fram. När ondskan och terrorn gör sig påmind, när dörrar stängs och rädslan breder ut sig, rädslan för den andre. När vårt land håller på att dras isär...

Det är ju nu mina vänner, det är ju nu vi måste visa oss själva och varandra vad Guds rike är och vad det står för. Att det finns kärlek, att det trots allt finns en medmänsklighet. Gud är kärlek, var inte rädda....

Men också vi är så vana vid stolta springare istället för åsnor. Också vi förväntar oss nog arméer istället för det enkla folket. Och bruset i oss och runtomkring oss, det är ju så starkt. Så hur ska vi kunna se, hur ska vi kunna höra, känna och ana?

Men det är ju Gudskelov så, att hans rike finns trots vår oförmåga uppfatta det.

Och snart ska vi fira att Jesus föddes. Nej just det, inte i palatset, utan i stallet. Och

den första erfarenheten Jesus har av livet, det är att vara flykting....
Ställ dörrn på glänt, det är advent... Ställ dörrn på glänt. Det är nånting mannen på
åsnan vill säga oss. Det är någonting han vill säga dig.
Amen